

KANTOR (32) *sb m*

k- (29), c- (3); -t- (31), -th- (1).

-a- (26), -ã- (3); -a- : -ã- *Mącz* (2 : 3). ◇ -or. ◇ -or- (3) *WyprPl*, *SarnStat* (2), -ór- (1) *Oczko*.

sg *N* kantor (15). ◇ *G* kantora (2). ◇ *A* kantora (1). ◇ *L* kantorze (1). ◇ *pl N* kantorowie (3). ◇ *G* kantor(o)w (1). ◇ *D* kantor(o)m (2), kantorum (1); -(o)m *WysKaz*; -(o)m : -um *FalZioł* (1 : 1; I 15a). ◇ *A* kantory (5). ◇ *I* kantormi (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVI (jez niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Śpiewak zaczynający lub wykonujący śpiewy liturgiczne lub paraliturgiczne; znający się na śpiewie lub muzyce w ogóle, muzyk; cantor Murm, Cn; (cantus) modulator, musicus, psaltes Mącz, Cn; melicus, vocis modulator Mącz; asmatographus, cantator, hymnifer, hymnologus, magister vocis, musurgus, phonascus, praecentor, symphoniacus homo servus Cn [cantor – śpiewak Mymer¹ 9, BartBydż, Mącz 33d; – śpiewak albo śpiewaczka Calep; śpiewak – cantor Cn] (23) : Murm 172; Też czołnek v warzony albo vpieczony/ á potym zmieszay łczukrem/ głos kantorom y infzym naprawia/ y káfel wímierza *FalZioł* I 5d, I 15a; Kxiądz wkońciele woła/ wrzełszy Ná cmyntárzu beczká trzełszy Ieden potrzáła kobiałką Drugi bębmem á piłłczáłką Trzeći wyćiągáiąc łfyie Woła do Kántorá piyę *RejRozpr* B; *Leop* 1.Par 6/33, 25 *arg*; Melicus, idem quod Musicus Muzyk/ Kantor/ skłádácł śpiewánia/ śpiewak. *Mącz* 214b; Musicus, Náuczony w łpiewánium/ Musik. Cantor. *Mącz* 238c, 214d, 227d, 328c; Potym Arcybiłkup kłęknie/ á Krol też krzyżem pádnie/ á Kántorowie zácna [!] *Laetaniq*/ ktorą Chor odłpiewawa *StryjWjaz* D2, C4v, D2v; Przydano też Kántory/ ktorziby młodzieńce w náuce Muziki/ y w infzych náukách Máthematyckich ćwiczyli *ModrzBaz* 131 v; nie zécbyłmy nie widáli dofyć tákich wżétecznic/ co łye obzéráiąc/ y kántory/ y kárczmarze/ w pićiu przechodzą *Oczko* 22v; Czym ia Wikáriiego mam nędznik wychowác? Czym Kántorá nowego będe contentowác? *WyprPl* Cv; *SkarKazSej* 676b [2 r.].*

W połączeniach szeregowych (4): *RejKup* 13v; Człowiekci też iáko drugi/ Trzebá mu rad trzebá łługi/ Trzebá piłarzew kántorow/ Geńcow krotofil doktorow *BielKom* A3; S tych záłię [łług kościelnych] rozdzylono niektore ná Káplány/ Doktory/ kántory/ odzłwirne/ y zákryłtyany. *BielKron* 74; Ktemu Poetom/ Hiłtorykom/ y Cántorom wielkie vpominki dáłá/ áby rozmaitymi piłmy y melodyámi/ męzá iey łławili. *WysKaz* X2.

[Przen: *Śpiewak* (o ptaku): Kántor nie zły Bąk w trzćinie gdy bąka/ Ale lepszy iefzće kiedy w ręku iąka. *CygMyśl* [A4].]

2. *Nazwa funkcji wykonywanej przez duchownego w kapitule katedralnej; cantor Modrz, JanStat* (9) : á tych iego dzieiow známienitych zániecháli w łtarych kronikách piłác/ áz to Wapowłki Kántor z Duńłkiey kroniki wybierał krotko/ gdzie tám iego dzieie łzeroko piłali Duńczycy. *BielKron* 340.

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy miejscowej [z imieniem własnym; zawsze kantor + przymiotnik] (6): Działo łie przy [...] Biernacie Kánoniku Krákwłkim z Ludbráncá/ Máćieiu z Drzewicze Kántorze Sędomiérłkim *SarnStat* 940; Dan przez ręce [...] Kántorá Krákwłkiego/ Królełtwá Polłkiego Podkánclerzého *SarnStat* 1084, 1043, 1065, 1194, 1215.

W połączeniach szeregowych (2): vkáłz [...] gdzie Kryłthus [...] połtánowłł Suffrágány/ Kuntory/ Officyáły/ Ardziakony/ Skoláłtyki/ Prowincyáły/ Kánthory/ Kułtołze/ Opáty/ Gwárdyany/

Przeory/ Administratory/ Surrogaty/ Kánoniki/ álbo Regulniki *KrowObr* 36v; Bo ie [*beneficyja*] zową/ praepofitami (po proftu Probofzczámi) Szkoláftykámí/ Kántormi/ Kánonikámí *ModrzBaz* 131v.

Synonimy: 1. muzyk, śpiewak.

ZZa